

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:
președinte – Ursache Petru,
judecători – Timofti Vladimir și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, de către avocatul Saponari Tatiana în numele părții vătămate Frunze Vera, de către avocatul Pruteanu Vasile în numele părții vătămate Mereacre Aliona și de către avocatul Babără Victor în numele inculpatului Vieru Grigore împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2014 în cauza penală privind-l pe

*Vieru Grigore Pavel, născut la 24
ianuarie 1981 originar din r-nul Orhei s.
Vatici și domiciliat în mun. Chișinău str.
Lisabona 2/1 ap. 25 ;*

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 29.10.2010 până la 20.11.2013;*
- *în instanța de apel din 06.12.2013 până la 27.01.2014;*
- *în instanța de recurs din 25.03.2014 până la 28.05.2014,*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 noiembrie 2013, Vieru Grigore a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

S-a încasat din contul inculpatului Vieru Grigore în beneficiul părții vătămate Mereacre Aliona suma totală de 2019,94 lei, ca prejudiciu material și cheltuieli de judecată – 3500 lei, prjudiciu moral - 20000 lei.

S-a încasat din contul inculpatului Vieru Grigore în beneficiul părții vătămate Frunze Vera prejudiciu material – 5200 lei și prejudiciu moral – 10000 lei.

2. În fapt, prima instanță a reținut, că inculpatul Vieru Grigore Pavel, la data de 18.07.2010, aproximativ la ora 05.30, se afla la volanul automobilului de modelul „Mercedes-Benz Vito”, cu n/î OR BD 559 și se deplasa din direcția străzii Ciuflea, spre strada Ismail, mun. Chișinău. În timpul deplasării a încălcat cerințele art. 3 al

Regulamentului Circulației Rutiere al RM care prevede că „Participanții la trafic care circulă pe drumurile publice sunt obligați să se conformeze Regulamentului Circulației Rutiere și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului”, la fel nu a manifestat prudență sporită la trafic prin ce a încălcat cerințele art. 45 alin. (1), lit. a), b), d) și alin. (2) ale Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia: „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” a prelungit deplasarea la culoarea roșie a semaforului pentru automobile, prin ce a încălcat cerințele art. 20 (1) RCR „Semnalele luminoase pentru dirijarea circulației au următoarele Semnificații 1) Semnalul de culoare roșie interzice trecerea” și ca rezultat a comis tamponarea în partea dreaptă laterală a autovehiculului „Opel Astra”, cu numărul de înmatriculare IL AV 390, condus de către șoferul Mereacre Sergiu Vladimir, în timp ce ultimul se deplasa regulamentar la culoarea verde a semaforului.

În rezultatul accidentului rutier autovehiculele au fost deteriorate considerabil, pasagerului autovehiculului Opel Astra cu n/î IL AV 390 Frunze Vera conform raportului de expertiză medico-legală nr. 201 2/D din 09.09.2010 i-au fost cauzate vătămări corporale medii, iar pasagerului Mereacre Aliona conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2020/D din 13.09.2010 i-au fost cauzate vătămări corporale grave.

3. În apelul declarat de procurorul, Balan Veaceslav sa solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță și al recunoaște pe Vieru Grigore culpabil în baza prevederilor art. 264 alin (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani. În motivarea cerințelor sale s-a invocat că:

- suspendarea condiționată a pedepsei aplicată lui Vieru Grigore, este o pedeapsă prea blândă.

- instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că Vieru Grigore nici la urmărirea penală nici în cadrul judecării cauzei în prima instanță nu și-a recunoscut vinovăția în cele înscrinate.

3.1. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Pruteanu Vasile în numele părții vătămate Mereacre Aliona, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea încasării de la inculpatul Vieru Grigore în beneficiul părții vătămate a pagubei morale și a cheltuielilor de asistență juridică și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a pagubei morale în mărime de 200000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7000 lei, menționând că:

- în rezultatul infracțiunii comise de inculpat, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale grave;

- pe parcursul perioadei ce a urmat după accident, aceasta a avut mult de suferit psihic și fizic suportând mai multe intervenții chirurgicale.

- după producerea accidentului inculpatul nu a manifestat nici un interes față de soarta părții vătămate.

- instanța de judecată n-a luat în considerație declarațiile inculpatului Vieru Grigore, cât și a martorului Vieru Maria, contrar prevederilor pct. 19 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție N5 din 19 iunie 2006, n-a argumentat de ce unele probe sunt admise iar altele respinse.

3.2. În apelul declarat de către avocatul Saponari Tatiana în numele părții vătămate Frunze Vera, s-a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de latura civilă, și în această parte solicită de a emite o decizie nouă de a încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de 200000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1500 lei. În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- după accidentul rutier Frunze Vera a fost internată în spitalul de urgență timp de 25 zile, a îndurat foarte multă durere.

- din cauza mersului distrofic a fost diagnosticată cu scolioză la coloana vertebrală.

- toată perioada aflării în spital a părții vătămate, inculpatul nu a acordat nici un ajutor material.

3.3. În apelul declarat de către avocatul Babără Victor în numele inculpatului Vieru Grigore, s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, privind achitarea sa, din lipsa elementelor componente de infracțiune. În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- la examinarea cauzei penale de către instanța de judecată s-a comis o „eroare gravă de fapt” art. 6 pct. 11¹ Cod de procedură penală;

- instanța de judecată n-a dat o apreciere juridică procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier întocmit la data de 18 iulie 2010 de către agentul constator Moșneaga Radu.

- instanța de judecată n-a dat o apreciere obiectivă informației SRL „Semafor Service” nr. 20/8 din 19 august 2010.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2014 au fost:

- respins ca fiind nefondat apelul declarat de către avocatul Babără Victor în numele inculpatului Vieru Grigore

- admise apelurile declarate de procurorul Balan Veaceslav, apărătorul Tatiana Saponari în numele părții vătămate Frunze Vera și a apărătorului Pruteanu Vasile în numele părții vătămate Mereacre Aliona, casată parțial sentința Judecătoriei Centru din 20 noiembrie 2013, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care Vieru Grigore Pavel a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la închisoare pe un termen de 5 ani, a cărei executare s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 ani, s-a privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

S-au admis parțial acțiunile civile a părților vătămate Mereacre Aliona și Frunze Vera:

- s-a dispus încasarea cu titlu de prejudiciu moral din contul inculpatului în contul părții vătămate Frunze Vera a 15000 lei și cheltuieli de judecată 1500 lei ;
- s-a dispus încasarea cu titlu de prejudiciu moral din contul inculpatului în contul părții vătămate Mereacre Aliona a 25000 lei și a 3500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată;

În rest sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut, că probatoriu administrat în cauza penală în privința lui Vieru Grigore conduc la concluzia că inculpatul se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, acțiuni care din imprudență au cauzat vătămări corporale medii unei persoane și grave altei persoane și deteriorare considerabilă a altui autovehicul așa cum în mod corect a reținut și prima instanță, reținând că la conducerea autovehiculului conducătorul nu a ținut cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția și anume, că era dimineata devreme, iar pe timp de noapte, el nu a dormit, participând în calitate de mire la nuntă, deci, reacția era mai lentă; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă și să prognozeze situațiile periculoase și anume apropierea de intersecție; situația rutieră cât și de interzicerea deplasări la culoarea roșie a semaforului, tamponând, în partea dreaptă laterală autoturismul „Opel Astra”, cu numărul de înmatriculare IL AV 390, condus de către Mereacre Sergiu Vladimir, ce se deplasa regulamentar la culoarea verde a semaforului.

Instanța de apel nu a reținut ca dubiu judiciar faptul că nu a fost cercetat martorul Mereacre Sergiu, agentul constatator și că nu sa dispus o expertiză tehnică a semaforului, or așa cum rezultă din răspunsul SRL „Semafor-Service” rezultă că programul de lucru al semafoarelor din intersecția str. Ismail cu str. București este 24/24 h la regimul „roșu-galben-verde” și că la 18 iulie 2010, inclusiv perioada 04:00-06:00, acestea au funcționat fără dereglări tehnice (f.d 44, Vol I).

Chiar dacă părțile vătămate Frunze Vera și Mereacre Aliona (f.d 108-109, vol I) au declarat că nu cunosc ce culoare ardea la semafor în momentul când s-au deplasat în intersecția str. Ismail cu str. București, acest fapt nu poate servi temei de achitare a inculpatului din moment ce primele au indicat și că până a începe manevra de intrare în intersecție au staționat la semafor și apoi a avut loc impactul.

Instanța de apel nu a avut motive de a aprecia critic probele acuzării de vreme ce ele coroborează și se completează între ele. De asemenea nu poate fi reținut că se urmărește incriminarea pe nedrept a unei persoane nevinovate, părțile necunoscându-se până la accidentul rutier, iar imparțialitatea experților nu a fost probată prin probe pertinente, veridice, utile și concludente.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a menționat că natura și quantumul pedepsei principale cât și modul de executare a acesteia corect a fost individualizată de instanța de fond, dându-se deplină eficiență principiilor generale de individualizare a pedepsei.

5. În recursul declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile invocând temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) 10) Cod de procedură penală a solicitat casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2014 și anume în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată. Menționând următoarele motive.

- suspendarea condiționată a pedepsei aplicată lui Vieru Grigore, este o pedeapsă prea blândă.

- instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că Vieru Grigore nici la urmărirea penală, nici în cadrul judecării cauzei în ambele instanțe nu și-a recunoscut vinovăția în cele încriminate.

- instanța de apel nu a examinat motivele invocate în apel, în strictă conformitate cu art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală.

5.1. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pruteanu Vasile în numele părții vătămate Mereacre Aliona prin care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei, în partea încasării de la inculpatul Vieru Grigore în beneficiul părții vătămate a pagubei morale și a cheltuielilor de asistență juridică și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a pagubei morale în mărime de 200000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7000 lei, menționând că:

- Jurisprudența în materie a CEDO nu limitează reparația pentru prejudiciul moral suportat doar la constatarea încălcării Convenției, ci recunoaște și dreptul la despăgubiri bănești echitabile.

- în rezultatul infracțiunii comise de către inculpatul Vieru Grigore, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale grave.

- suma acordată de instanța de apel în calitate de prejudiciu moral este una vădit neînsemnată în coraport cu suferințele suportate de partea vătămată.

- se constată prezența erorilor judiciare comise de instanța de apel, că în procesul de judecată în cauza respectivă, au fost încălcate prevederile art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale a Dreptului Omului, care garantează dreptul la un proces echitabil, sub aspect că hotărârile adoptate sunt motivate insuficient.

5.2. În recursul declarat de avocatul Saponari Tatiana în numele părții vătămate Frunze Vera, indicând temeiul din art. 427 pct. 6 Cod de procedură penală, cazul când decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, se solicită, casarea parțială a deciziei în partea ce ține de latura civilă, și în această parte se solicită de a emite o decizie nouă și de a încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate Frunze Vera prejudiciul moral în mărime de 200000 lei, invocând următoarele motive:

- după accidentul rutier Frunze Vera a fost internată în spitalul de urgență timp de 25 zile, a îndurat foarte multă durere.

- din cauza mersului distrofic a fost diagnosticată cu scolioză la coloana vertebrală.

- toată perioada aflării în spital a părții vătămate, inculpatul nu a acordat nici un ajutor material.

5.3. În recursul declarat de avocatul Babără Victor în numele inculpatului Vieru Grigore se solicită casarea sentinței judecătorești Centru mun. Chișinău din 20 noiembrie 2013 și decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2014 ca neîntemeiate cu remiterea cauzei penale la Curtea de Apel Chișinău pentru rejudecare într-un alt complet de judecată invocând temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Menționând următoarele motive:

- lipsa declarațiilor martorului Mereacre Sergiu, care conducea cu automobilul „Opel-Astra” în momentul tamponării, confirmă credibilitatea declarațiilor inculpatului, care nu se consideră vinovat.

- instanța de apel a încălcat drepturile garantate de art.6 din Convenția Europeană - dreptul la un proces echitabil.

- la examinarea cauzei penale de către instanța de judecată s-a comis o „eroare gravă de fapt” art. 6 pct. 11¹ Cod de procedură penală;

- instanța de judecată n-a dat o apreciere juridică procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier întocmit la data de 18 iulie 2010 de către agentul constator Moșneaga Radu.

- Instanța de apel n-a dat o apreciere juridică și nu a luat în considerație concluziile expertizei auto-tehnice N1868 din 05 septembrie 2011.

6. Examinând argumentele recursurilor în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acestea urmează a fi declarate ca inadmisibile, din următoarele considerente.

6.1. Referitor la recursul ordinar declarat de procuror.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul dat s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul ordinar la 28 februarie 2014, împotriva deciziei instanței de apel din 27 ianuarie 2014, pronunțată în ședința publică pe 24 februarie 2014, în termen.

În recursul ordinar declarat, procurorul a indicat temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) al Cod de procedură penală, care prevede că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temeiuri care nu își găsesc reflectare în decizia contestată.

Conform textului recursului ordinar declarat de procuror, acesta contestă decizia instanței de apel în partea individualizării pedepsei, și anume că stabilirea unei pedepse prin aplicarea art. 90 Cod penal, este una neîntemeiată, neținându-se cont pe deplin de prevederile art. 61, 75, 76 Cod de procedură penală.

În această ordine de idei, Colegiul reține, că sancțiunea art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, în baza căruia Vieru Grigore a fost condamnat, prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 4 ani.

Potrivit art. 16 Cod penal, această infracțiune se atribuie la categoria celor grave.

Prin sentința primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel, inculpatului Vieru G., în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, i-a fost stabilită

pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe un termen de probă de 4 ani.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, este în drept să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor grave, anterior n-a fost condamnat, se caracterizează pozitiv la locul de trai, este căsătorit, astfel corect i s-a stabilit o pedeapsă, cu suspendarea condiționată a acesteia, pe un termen de probă de 4 ani.

Cele menționate, întrunesc condițiile de aplicare ale prevederilor art. 90 Cod penal.

În cele din urmă, careva impedimente în suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Vieru G. nu au fost stabilite în speță, din care motive, instanța de recurs concluzionează că inculpatului i-a fost numită pedeapsa corect în limitele legii.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiurile pentru recurs ordinar declarat de procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente recursul urmează a fi respins ca inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Referitor la recursurile ordinare declarate de avocatul Pruteanu Vasile în numele părții vătămate Mereacre Aliona și de către avocata Saponari Tatiana în numele părții vătămate Frunze Vera.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții dați s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile ordinare la 18 martie 2014, 20 martie 2014 împotriva deciziei instanței de apel din 27 ianuarie 2014, pronunțată în ședința publică pe 24 februarie 2014, în termen.

Din conținutul recursului declarat de către avocați în numele părților vătămate, rezultă că aceștia critică decizia instanței de apel sub aspectul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Totodată, recurenții solicită casarea deciziei instanței de apel în latura civilă, cu emiterea în această latură a unei noi hotărâri, prin care să fie încasat în beneficiul părților vătămate Mereacre Aliona și Frunze Vera prejudiciul moral în sumă de 200000 lei, pentru fiecare.

În acest context, instanța de recurs, menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, astfel, în cazul infracțiunilor săvârșite din

imprudență, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale susceptibil în mod rezonabil care au fost cauzate prin fapta săvârșită de inculpat, precum și de toate consecințele acesteia, așa cum rezultă din actele medicale ori și alte probe administrate în cauză.

Potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

În acest sens, instanța de apel a evaluat corect dauna morală în sumă de 15000 lei în beneficiul părții vătămate Frunze Vera, și în sumă de 25 000 lei în beneficiul părții vătămate Mereacre Aliona inclusiv în beneficiul ultimei a cheltuielilor de judecată în sumă de 1500 lei, luându-se în considerare suferințele fizice și psihice ale acestora, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, consecințele survenite, și anume cauzarea leziunilor corporale grave în urma cărora partea vătămată Mereacre Aliona a pierdut sarcina și cauzarea leziunilor corporale medii ce au dus la primirea gradului de invaliditate părții vătămate Frunze Vera, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanelor vătămate.

Concomitent, Colegiul penal menționează, că corect instanța de apel a reținut că instanța de fond a dispus încasarea a doar 3500 lei cu titlu de cheltuieli judiciare în contul părții vătămate Mereacre Aliona, nemotivând neîncasarea în cuantumul solicitat (7000 lei) care și este probat (Vol. I, f.d. 93), astfel, sentința în această parte fiind nemotivată, motiv din care a casat-o cu dispunerea încasării din contul inculpatului a încă 3500 lei în beneficiul părții vătămate Mereacre Aliona.

Conform art.6 din Convenție „Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații penale îndreptate împotriva sa...”. O situație distinctă privitoare la acțiunea în despăgubiri este aceea în care, în cadrul procesului penal, sub o formă sau alta, în funcție de specificitatea normelor procesual penale naționale în materie, acțiunea civilă este alăturată sau trebuie să fie alăturată acțiunii penale; dreptul la despăgubiri se naște din săvârșirea infracțiunii, care este și o faptă cauzatoare de prejudicii. Ca principiu, Curtea a decis că atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit.

De asemenea, deși, în principiu, o procedură în fața jurisdicției respective nu poartă decât supra temeiniciei „acuzației penale”, pentru aplicabilitatea art.6 parag.1 este decisiv dacă, de la data când a fost posibilă constituirea de parte civilă și pînă la încheierea procedurii penale, latura civilă era strâns legată de derularea procedurii penale, adică în ce măsură aceasta din urmă condiționa latura civilă sau, altfel spus, era determinată pentru posibilitatea obținerii reparării prejudiciului suferit.

În concluzie, Colegiul penal constată, că instanța de apel motivat a stabilit cuantumul prejudiciului material și al cheltuielilor de judecată, iar pretinsa încălcare a prevederilor art. 6 CEDO, fiind una declarativă.

În concluzie, se impune soluția de a respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul Pruteanu Vasile în numele părții vătămate Mereacre Aliona și de către avocata Saponari Tatiana în numele părții vătămate Frunze Vera.

6.3. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Babără Victor în numele inculpatului Vieru Grigore.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul dat s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul ordinar la 24 martie 2014, împotriva deciziei instanței de apel din 27 ianuarie 2014, pronunțată în ședința publică pe 24 februarie 2014, în termen.

Drept temeiuri pentru recurs, recurentul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel - temeii care nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Astfel, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele și probelor prezentate li s-a dat o apreciere corectă, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, și în baza lor s-a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, prin care a fost casată parțial sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 noiembrie 2013, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care Vieru Grigore a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la închisoare pe un termen de 5 ani, a cărei executare s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani; cu admiterea parțială a acțiunii civile, dispunându-se încasarea de la inculpatul Vieru Grigore în beneficiul părții vătămate Frunze Vera a prejudiciului moral în sumă de 15000 lei și în beneficiul părții vătămate Mereacre Aliona a prejudiciului moral în sumă de 25000 lei și cheltuieli de judecată în sumă de 3500 lei; în rest sentința a fost menținută.

La fel, Colegiul penal reține, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

În același context, Colegiul evidențiază că critica recurentului cu privire la lipsa declarațiilor martorului Mereacre Sergiu, care conducea cu automobilul „Opel-Astra” în momentul tamponării, confirmă credibilitatea declarațiilor inculpatului, care nu se consideră vinovat, este neîntemeiată. În acest sens, instanța de apel, acest motiv fiind invocat și în apel, deja s-a expus, corect invocând că nu poate reține că dubiul

judiciar nu a fost înlăturat prin recercetarea martorului Mereacre Sergiu, a agentului constatator și a nedispunerii unei expertize tehnice a semaforului, iar, după cum rezultă din răspunsul S.R.L. „Semafor-Service”, reiese că programul de lucru al semafoarelor din intersecția str. Ismail cu str. București este 24/24 h la regimul „roșu-galben-verde” și că la 18 iulie 2010, inclusiv perioada 04:00-06:00, acestea au funcționat fără dereglări tehnice (Vol. I, f.d 44).

Mai mult, însuși inculpatul Vieru Grigore a recunoscut că și el ulterior și-a dat seama că era culoarea galbenă la semafor și nu galben intermitent (Vol. I, f.d 123-124), declarații confirmate și de martorul Vieru Maria, care a indicat la culoarea galbenă a semaforului (Vol. I, f.d 106-107).

Deasemenea, nu poate fi reținut argumentul recurentului, precum că instanța de apel nu a dat o apreciere juridică corectă procesului-verbal de cercetare al locului accidentului rutier întocmit la data de 18 iulie 2010 de către agentul constatator Moșneaga Radu și concluziilor expertizei auto-tehnice N 1868 din 05 septembrie 2011, întrucât aceste probe au fost verificate minuțios de către instanța de apel, corect ajungându-se la concluzia, că în schița procesului verbal de cercetare la locul accidentului rutier (Vol. I, f.d 6) este arătat că inculpatul se deplasa pe "Drum cu prioritate", însă în situația în care s-a constatat că semaforul a lucrat în regim „roșu-galben-verde”, 24/24 h, fără dereglări tehnice, și la momentul intrării în intersecție ardea culoarea verde pentru direcția pe care se deplasa Mereacre Sergiu, ultimul avea, din punct de vedere tehnic, dreptul prioritar de a traversa intersecția, deoarece automobilul de modelul „Mercedes Vito”, în acest moment se afla în afara intersecției, în timp ce era conectată culoarea roșie a semaforului (concluzia raportului de expertiză nr. 050 din 04.02.2013 (Vol. I, f.d 172-185).

Referitor la argumentul invocat de recurent, precum că instanța de apel, la examinarea cauzei, a încălcat prevederile art. 6 CEDO, și anume, dreptul la un proces echitabil, Colegiul lărgit îl consideră neîntemeiat, întrucât dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenție, înglobează, între altele, dreptul părților în cauză de a prezenta observațiile pe care le consideră elocvente pentru cauza lor, Convenția nedorind să garanteze drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (Cauza Artico c. Italiei), ceea ce implică în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților, fără a le aprecia pertinenta (Cauza Perez c. Franței). Astfel, instanța de apel a examinat toate probele administrate pe cauză, interogând suplimentar părțile vătămate Frunze Vera, Mereacre Aliona, inculpatul Viergu Grigore, precum și a dat citire documentelor și proceselor verbale ale acțiunilor procesuale (Vol. II, f.d. 93-98).

În acest sens, afirmațiile recurentului, precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sunt neîntemeiate și contravin probelor și materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția ultimului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Prin urmare, recursul declarat de avocatul Babără Victor în numele inculpatului Vieru Grigore urmează a fi respins ca inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat,

deoarece nici unul din temeiurile invocate pentru recurs, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs ordinar.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, de către avocatul Saponari Tatiana în numele părții vătămate Frunze Vera, de către avocatul Pruteanu Vasile în numele părții vătămate Mereacre Aliona și de către avocatul Babără Victor în numele inculpatului Vieru Grigore împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2014 în cauza penală privindu-l pe **Vieru Grigore Pavel**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 18 iunie 2014.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Copia corespunde originalului

Timofti Vladimir